

Nemusíte být chudobní,
abyste byli Buddhou

Už jste někdy dříve
viděli kouzlo? (Ne.)

Jedna, dvě tři.

Magická síla, ne?

Neodvažujte se říct,
že nemám magickou sílu.

Chcete vidět

znovu kouzlo? (Ano.)

Tentokrát je to jiné kouzlo.

Jedna, dvě, tři.

Nikdy nevíte,

nikdy nevíte

co udělám příště.

Dnes jednom dvě kouzla.

Mám mnoho dalších,

ale pomalu...

Všichni jsou v pořádku?

(Ano.) Navrhla jsem to,

i udělala. Dobře?

Pamatujete si, jak to

vypadalo předtím? (Ano.)

Tentokrát

to vypadá jako palác.

Viděli jste někdy dříve

kamennou lampu? (Ne!)

Cihlové lampy,

ještě nikdy.

Protože, kdybych nevyrobila

tuto lampu, vypadalo by to

příliš jednotvárně.

Takže, když je lampa nahoře,

vypadá to jinak,

to prolomí nudu,

vidíte? Vypadá jinak.

Bez lampy

to vypadá jinak.

Vypadá to příliš ploché,

jednotvárné, příliš obyčejné.

Jak vyměníte

žárovku?

Žárovku, chcete to vidět?

Obrát'te to.

Jak ji vyměníte?

A pak ji vyberte.

Když je pokažená,

dáte to dolů, vyměníte ji

a upevníte to zase nazpět.

Spojíme to dohromady.

Spojíme to.

Vyndejte celou lampu,

změňte žárovku

a dejte to nazpět.

Trik je v tom,

že to nevíte.

Když to vidíte

nevíte, jak se to udělalo?

To je složité,

kvůli rohu.

Stavitelský roh

je obtížné pochopit.

Ale zde všechno uděláme

velmi jednoduše,

velmi rychle.

Někdy to můžeme udělat.

Jestliže je to nově uděláno,

pak to uděláme dokonale.

Ale před tím

to dělali jiní lidé,

tak jsem nemohla zasahovat.

A také nemám čas.

Ale jestliže si ty věci dělám

sama, samozřejmě,

pak si to mohu upravit

způsobem, jakým chci.

Tak, tyhle máme udělány

všechny podle sebe

včetně pavilonu nahoře

to jsme také dělali my.

Takže, líbí se vám to?

Ano, to je nádherné!

Ano!

To je také druh umění.

Návrh Ching Hai.

Ale musíte to položit

na správné místo.

Tuto lampu jsem navrhla

speciálně jen kvůli tomuto.

Vidíte ten tvar? (Ano.)

Ano, tvar

a barvu?

Ne pro kuchyňský prostor.

Ale můžete ji umístit

před vaši bránu,

například cihlovou bránu,

kamenné nebo cihlové

zdi nebo jiný návrh

pro kamenné zdi, to je OK;

ale ne jinak

ne jinak.

Jestliže si ji dáte

do obývacího pokoje,

kde máte

svůj elektronický organ,

potom se to nehodí.

Elektronické počítače

a podobně.

Vidíte,

máme již tolik lamp.

Tyto jsou již nově navrženy.

Udělala jsem je, abych

viděla, jestli to vypadá dobře.

A také právě kvůli

rovnováze v mém životě,

na místo celodenní práce

a jen Nebe

a žádnou Zemi.

Ano, musím to vyvážit

uměleckou prací a také

všemi druhy umění,

abych zůstala v tomto světě.

I když mám

hodně práce,

udělám to tak rychle,

že mám stále trochu času.

Lampy, které navrhuji

nejsou tak drahé

jako ty, co kupujete venku.

A dokonce, když si ji chcete

koupit a máte peníze,

nemůžete si takový typ

lampy venku koupit.

Ano, většinou

je dělají na strojích

vyrábějí je tak těžkopádné

tak neohrabané, tak velké,

to nevypadá dobře.

Tak, jako oblečení,

pokud víte,

Jak si ho navrhnout

a nastříhnout sami

a pak to ušijete

na stroji

nebo sami ručně,

je to tak levné, levnější než

když kupujete rifle,

a je to krásnější

a elegantnější.

Zjistila jsem, že život je tak
obrácený vzhůru nohama,
tak protikladný.
Čas, který potřebujete,
abyste si vybrali oblečení
a vyzkoušeli ho v obchodě,
je dokonce větší než čas,
když zůstanete doma a
navrhnete si vlastní oblečení.
Když si koupíte konfekci
musíte to zkusit
a všechno kolem toho.
Nemyslím tím,
že byste všichni měli
navrhovat vlastní oblečení
a jít přes tyto obtíže
jestliže nechcete.
Váš život je rozdílný.
Je to v pořádku
Cokoli to je, je to v pořádku.
Ale co mám na mysli
skutečně, je to, že žijeme
velmi bezmyšlenkovitý,
neorganizovaný život.
Například
za posledních několik dnů
jste mě viděli
s krásnými
velkolepými šaty.
Nestojí to ani tolik, kolik
zaplatíte vy za džíny.
Náklady na materiál
jsou nízké, nižší.
Jenom návrh,
navrhování modelů,
a peníze placené
za modely,
za reklamní kampaně,
za zprostředkovatele
na daně
a všechno ostatní také
zvedá cenu vašeho
oblečení.
Tudíž vidíte
že mluvím
o paradoxu života,
ne že to musíte dělat
tímto způsobem, jako já
Nemáme důvtip
abychom věděli,

jak udělat šaty.
Ne,
můžete jít a naučit se to.
To je pravda, to je pravda.
Čas potřebný k naučení
se vám vrátí později,
když ušetříte času
na nakupování a také ušetříte
dokonce hodně peněz.
Můžete to zkusit.
I když budete chtít nosit
obyčejné oblečení,
také se můžete naučit
vyrobiť obyčejné šaty
a později ušetřit čas
a peníze.
Muž také, to je stejné.
Obstarejte si ženu,
která pro vás navrhne šaty.
Co tím myslím, je, že
opravdu nemusíme utratit
mnoho peněz k žití
nádherného života
a abychom nosili nádherné,
hezké věci.
Vlastně
nemusíme být oškliví.
Rozveselte se.
Právě teď se mnou a s našimi
žáky mluvila jedna žena.
Má dvě krásné
děti
a milujícího manžela.
Její muž
je dokonce i filmová hvězda,
vydělává mnoho peněz
a je to krásný, talentovaný
a velmi dobrý člověk.
Dokonce i tak
je její život mizerný.
Nevypadá šťastně.
Rozumíte?
A její duch není šťastný.
Ale nyní, poté
co byla zasvěcená,
se cítí lépe a lépe.
Včera se cítila velmi dobře
od té doby, co je tady.
Myslím, že duch
celkové atmosféry

ji taky poskytuje
nějakou úlevu od napětí.
Proto
si vyrábím
a nosím nádherné šaty,
abych vám šla
příkladem.
Nemusíte být
mizerní a oškliví,
abyste se stali Buddhou.
A pak
si udělali život obtížným.
Ve vašem životě je
mnoho tlaku,
mnoho problémů,
spoustu otázek
a jestliže sami
sebe nepovzbudíte
a nepozvednete k životu
vlastního šťastného ducha,
je to vaše vlastní chyba.
Nikoho jiného
nemůžete vinit, je to tak?
A nemějte strach.
Nebojte se ničeho.
Neobávejte se,
co vám řeknou jiní.
Dokud jste šťastni,
a nikomu neublížete
tím, že jste šťastni,
pak je to v pořádku.
Jestliže se pokusíte
udělat se krásnou
na to, abyste uchvátila
manžela ze sousedství,
to je špatné. To je špatné!
Ale jestliže
zkusíte být krásná
kvůli svému manželovi,
abyste udržela šťastnou
rodinu, abyste si zachovala
vlastní důstojnost,
zachovala si veselého ducha,
a také pro lidi, aby se cítili
šťastní při pohledu na vás,
potom je to v pořádku!
Je to druh praxe,
je to druh dobročinnosti,
druh služby.
Takže se koukněte na to,

jaký je váš motiv,
ne na to, co děláte.
Dva lidé dělají totéž,
jejich motiv je odlišný,
i jejich výsledek je jiný.
Takže se podívejte na sebe
podívejte se, co chcete
a co děláte a jestliže
tím někomu ubližujete,
pak to zastavte.
Jestliže to tak není,
je to užitečné
pro jiné lidi a vaši rodinu,
tak to dělejte.
A nemějte strach z toho,
co říká kdokoliv jiný.
Nemějte strach,
jestliže vypadáte jinak
jako jiní lidé,
a jestli se jiným lidem
líbí váš způsob
nebo se jim nelíbí.
Rozumíte, co myslím?
Nemůžeme vyhovět
každému. Ano, ano.
Takže buďte jednoduše svoji.
Dělejte to, co cítíte,
pokud to záměrně
neubližuje lidem.
Tehdy je to v pohodě.
Musím vám dát
příklad, abych
přelomila váš strach,
vaše obavy být nádherný,
příliš zářivý
a podobně. Proč?
Jenom buďte přirození,
buďte sami sebou, dělejte to,
co máte rádi. A meditujte.
To poslední je důležité.
Všechno přichází
k tomuto bodu.
Ne si jen hrát okolo
a nemeditovat.
Tato žena
nebyla šťastná. Proč?
Řekla mi,
že když byla mladá
byla nejstarší
v rodině.

Vždycky
těžce pracovala
starala se o celou rodinu,
o rodiče,
pomáhala jim.
A pak
dospěla
a vdala se.
Znáte to,
jako je to všude venku.
“Honem
vdej se nebo tě nikdo
nebude chtít.“
A nedají jí čas
odpočinout si, nebo si
užít trošku života.
Je to prostě příliš vážné.
Skočit z jedné práce
do druhé,
z jedné rodiny do další,
z jedné zodpovědnosti
do další.
Není divu, že není šťastná.
Z jiného úhlu pohledu
z pohledu na svět
ona je nejšťastnější.
Správně?
Má tak hezky
vypadajícího
a slavného manžela
a dvě nádherné děti.
Má dům, rodinu,
peníze. Všechno.
Ale není šťastná.
Proč?
Je příliš vážná,
všechno si příliš bere.
Protože je to příliš dobré
nemůže to nechat jít. Dobře.
Ale když musíte příliš
bojovat o jednu věc,
pak to už není více legrace.
Správně?
Musíte si to užít.
Když musíš bojovat, aby sis
to udržel a nemůžeš si toho
užít, jaký je v tom smysl?
Je to tak? Velmi unavená!
Jako když vám řeknu, že toto
místo je nádherné,

je to ráj, ale někdy
pracujeme tak těžce,
i já sama
pracuji tak těžce
ve dne v noci.
Nemám čas
se dokonce ani podívat
na stín stromů
nebo posedět u řeky.
Zastavila jsem se
a pomyslela si: „Myslím,
že to pro mě není dobré.
Dnes uděláme táborák.“
Všechno zruším
a jen udělám táborák,
abych udržela v rovnováze
svůj život.
Jinak nemůžeme jít dál,
jinak budeme
zubožení.
Buddha,
který je zubožený,
je zubožený Buddha.
Je to tak? Proč?
Jaký je smysl být
zuboženým Buddhou?
Raději bych byla
šťastnou obyčejnou osobou.
Vidíte, co myslím?
Řekla jsem dnes lidem
v Hong Kongu,
že důvod proč jsme dokázali
zachovat dobré služby
žákům je ten,
že jednoduše zkouším
nebýt příliš vážná
a dát lidem čas dýchat,
oddechnout si.
Jsem velmi přísná
ale také velmi uvolněná.
Jinak byste byli
také velmi unaveni,
příliš unavení, udržet
vysoký standard,
který jsem určila, rozumíte?
Nemít žádný čas na oddych.
„Musíme být pořád vážní.
Meditovat.
Dvě a půl hodiny
ani o minutu méně!“

Všichni jsou tak unaveni držet krok s tímto. Rozumíte? A váš život je už i tak příliš únavný. Když nemáte co dělat, když vám všichni slouží, máte mnoho peněz a všechno přijde k vašim nohám, pak je to OK. Ale vy musíte bojovat každý den pro věčný život. A pokud potkáte Mistra, také budete muset zase bojovat. Bojujete za udržení standardu, který vám určil Mistr, abyste se stali Buddhou, zítra musíte být Buddha. Pak myslím, že s tím všichni skončí. Byl jednou jeden indický Mistr. Nikdy se nemohl stýkat s lidmi, není to snadné vycházet s lidmi. Ale jednoho dne tam byla královna, která ho pozvala společně s mnoha jinými indickými Mistry, protože Indové velmi respektují svaté a praktikující. Tak ho pozvala s ostatními svatými. Obvykle by pozvání nepřijal, ale protože ten den některý z jeho žáků řekl: „Tato královna je velmi velice upřímná, taková a taková. Je velmi dobrá, velmi ctnostná.“ Tak přišel. Takže královna, samozřejmě nabídla lidem k jídlu velkou hostinu.

A všichni přišli usadili se a ukázněně jedli vyjma toho svatého. Všechno vzal a míchal dohromady. Míchal vše dohromady. Královna byla poněkud rozčilená. Měla mnoho lahůdek rozdílných chutí, pro každého něco, aby ocenili hodnotu jídel. Některá jídla jsou velmi drahá a je složité je sehnat. Nebo pravděpodobně člověk může některé jíst jednou v životě ne více. Jsou ze vzdálených míst a podobně. A on to všechno vzal, a míchal vše dohromady, jakoby neoceňoval chuť jídla, její upřímnost a nabídku nejlepšího jídla na světě. Byla velmi rozčilená. Víte, co to znamená, když je královna rozčilená. Vypadala takhle. Příkladně podobně. Můžete vidět hodně UFO létat kolem. Neidentifikované předměty. Protože, jestliže jste to smíchali, nemůžete to více identifikovat. Nevíte, který druh objektu to je. Takže všichni podřízení viděli, že královna vypadá rozrušeně. Dívali se na něj a řekli tomu svatému, aby šel ven. Ale žáci pak utíkali za tím svatým volali ho zpět, ale

královna se moc nezajímala a řekla: „Asi jste museli doporučit nesprávnou osobu. Co je to za svatého? Dokonce nezná chuť jídla. Dokonce nezná hodnotu kterou jsem dala za jídlo. Víte, kolik to všechno stojí peněz?“ A tak dále a tak dále. A žák řekl, „Vy nevíte, že on je velmi vysoce vyvinutá duše. Vždycky je ve velmi vysokém stavu vědomí. Jestliže by neudělal něco takového, nikdy by nebyl schopen zůstat při stole a stýkat se s námi, nevědomými lidmi nízké úrovně. Proto musel něco udělat aby si udržel svou mysl ustálenou na to místo, jen zaměstnáváním se nějakými hloupými věcmi.“ Královně to poté bylo líto, ale bylo příliš pozdě, příliš pozdě. Volala ho zpátky ale on by se zpět nikdy nevrátil. Ani kvůli nejlepšímu jídlu. Nemohl by ho ani jíst. Jen to všechno smíchal. Slyšela jsem, že někdy abyste se udrželi v tomto světě, musíte plout se společností. Někdy je to tak.